

ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. Φύλλου 54

Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

Γραφεία: Βενιζέλου 25

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΘΗΣΑΦΑΝΗΣ Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΥΠΕΥΘ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966

ΝΤΕ ΓΚΩΛ ΚΑΙ ΝΑΤΟ

Βόμβα στους κόλπους του ΝΑΤΟ.

Ο προπομπηγός της Γαλλίας Ντε Γκώλ, από χορεί από τον άμυντικό συνασπισμό της Δύσεως.

Ίσως αδή καθ' εαυτή ή αποχώρησις, να μὴ εἶναι τόσο σημαντικὴ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως.

Ἀκόμη μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνας ἐλιγμός, ἀναμφισβήτητα ἔξυμνος, γιὰ ὀρισμένα κέρδη ποὺ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ἀποκομιθῆ ἡ Γαλλία. Δὲν ἔχει ἀκόμη σημασία τὸ κατὰ πόσο θὰ ἀδυνατίσῃ στρατιωτικὰ τὸ ΝΑΤΟ. Ἡ μεγαλύτερα σημασία ποὺ διαπιστώνουν ἔγκυρο παρατηρητὰ εἶναι καθαρὰ πολιτικῆς φύσεως.

Εἶναι τὸ πρῶτο μεγάλο κτύπημα τῆς Ἀμερικῆς, ἀκριβέστερα τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἐκ τῶν ἰδίων τῆς δυνάμεως.

Ὄσιαστικά ἡ ἴδρυσις τοῦ ΝΑΤΟ κύριο σκοπὸ εἶχε καὶ ἔχει τὴν ἀνεμπόδιστο ἐκμετάλλευσί τῶν Ἀμερικανῶν κεφαλαίου καὶ τῶν διαφόρων τράστ, τῆς Ἑυρώπης.

Μὲ τὴν ἐντενῆ ἐκμετάλλευσί τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου, καὶ μὲ τὴν ἀθάρατη προστασία ἀπὸ τὸν κίνδυνον αὐτὸ ἡ Ἀμερικὴ ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου παγκ. πολέμου ἔγινε ὁ οικονομικὸς κυριαρχὸς τῆς Ἑυρώπης μῆς Ἑυρώπης ἔξουθενωμένης οικονομικὰ ποὺ δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ ἀντιπαλαίσῃ στὴν οικονομικὴ ὑποδούλωσι τῆς Ἀμερικῆς. Ὅλοι οἱ οικονομικοὶ παράγοντες βρέσαν καθαρὰ τὴν προσάθεια τῆς ὑπερατλαντικῆς προστασίας μας καὶ γινώσκον τὰ ἀποτελέσματα τῆς φαινομενικῆς ἐδμήτριας ποὺ παρουσιάζον στὶς χώρας ποὺ ἦταν συνδεθειμένες μὲ τὴν Ἀμερικὴ.

Καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ εἶναι γνωστὰ. Ἡ τμηματικὴ μὲ τὴν συνεχῆ ροὴ ξένων κεφαλαίων οικονομικὴ ὑποδούλωσις, ἡ χειρότερα μορφή

ὑποδούλωσεως, διότι τὸ χρήμα οὐτε πατρίδα ἔχει οὐτε ἀσθένια.

Καὶ εἶναι πραγματικὰ σταθμὸς στὴν ἱστορία ἡ ἀποχώρησις τῆς Γαλλίας, ποὺ πρώτη εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐξωχρησῆ τῆς εὐθύνες τῆς, στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς.

Ἡ Ἑυρώπη γιὰ τὴν Ἑυρώπη εἶχε δηλώσει παλαιότερα ὁ Ντε Γκώλ.

Κι' ἀρχίζει σήμερα τὴν θεωρία νὰ τὴν κινή πράξι.

Χωρὶς πολιτικῆς μεταβολῆς παραμένοντας πιστὸς στὸ πολιτικὸ πιστεύω, ἀφοῦ ἀπὸ μιὰ ἀσημαντὴ δυνάμη ἔκανε τὴν Γαλλία μιὰ ἰσχυρὴ δύναμη, μὲ δραματισμὸς ποὺ πλησιάζουν τὸ τέλος γιὰ τὴν ἐποχὴ μῆς, ἔξικινά μὲ νέες προοπτικῆς γιὰ τὸ μέλλον, μὲ σκοπὸ οἱ δραματισμοὶ τοῦ αὐτοῦ νὰ γίνοντο πραγματικόν.

Δὲν γνωρίζουμε πὸς θὰ ἀντιδράσῃ ἡ Ἀμερικὴ. Ἐνα ὅμως θὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ αὐτὴ. Ὅτι μὲ τὴν συνέχισι τῆς σκληρῆς πολιτικῆς τῆς, μὲ τὰ μηνύματα τύπου Ντάλλες θὰ εἶναι ἐπισημῆς ἡ ὅσι τῆς στὴν Ἑυρώπη.

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε. Καὶ τίποτε δὲν προδικάζει ὅτι καὶ ἄλλες χώρας δὲν θὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας.

Κι' ὅτι μιὰ μέρα κάθε κυβέρνησις τῆς ὁποιαδήποτε χώρας τῆς Ἑυρώπης θὰ εἶναι κυβέρνησις ποὺ θὰ ἐπιβάλλῃ τὴν δικὴ τῆς βελτίωσι, καὶ θὰ κυβερνᾷ ὅπως αὐτὴ νομίζει καλύτερα, χωρὶς νὰ περιμένῃ πρῶτα τῆς ἐντολῆς ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτον. Καὶ συνήθως αὐτὸς ποὺ γελᾷ τελευταίος γελᾷ καλύτερα

Ὁ δρόμος ἀνοίξε. Ὅσοι πιστοὶ προσέλθουτε.

Η ΔΙΕΝΕΞΙΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥ - ΓΡΙΒΑ

Ἡ ἐπὶ τόσον καιρὸ κυροφροῦσα κρίσις μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν, Μακαρίου-Γρίβα ἔξισπασε.

Φαίνεται πὸς ἔρτασε ὁ κόσμος πᾶς στὸ χτένι, καὶ δὲν ὑπῆρχε πιά περιβάριο ἀνοχῆς ἐκ μέρους τοῦ Μακαρίου, στὶς ἐπιμβάσεις τοῦ ἔχρωστος.

Παρατηρητέος πάντως εἶναι ὅτι σὲ κάθε ἐθνικὸ μασζήτημα, πάντα ὅζ ὑπάρχει ὁ ἕνας ὁ ὁποῖος διὰ τὸ περισσότερο διάστημα θὰ φαίνεται ὁ ἀπαραιτήτος, ὁ ἀκάματος, καὶ διὰ τῆς σχετικῆς προπαγάνδης, θὰ ἀναδεικνύεται ἥρωας, ἀποβιβντες ὡς τοῦτου ἰδιότηας ἀστυνομικῶν πρωταγωνιστῶν καὶ τὸ μυσισορηματικώτερον τὸν κολοῦν καὶ κάποιος ε.κ.α.

Ὁ κόσμος θαυμάζει ζητωκρυγύζῃ, θυσιάζεται ἄλλὰ στὸ τέλος διερωτᾶται. Πρὸς τὰ ἐλακτωμάματα τῆς Κύπρου, ὅταν οἱ συμφορῆς τῆς Γενεύης εἶχαν ἤδη προσυμφωνηθῆ.

Τὸ παιγνίδι τοῦ Γρίβα ἀρχισε ἤδη νὰ ξεσκεπαζέται, καὶ τῶν κυρίων του ἐπιση.

Πράκτορες ξένων δυνάμεων δὲν ἔχουν καμίαν θέσι, σὲ ἐθνικὰ θέματα, σὲ ἐθνικῆς δικαιοσύνης. Ἡ Κυβέρνησις θὰ πρέπει τὸν κύριον αὐτὸν νὰ τὸν δώσει τὴν σύταξι του καὶ μάθημα συγχρόνως στὴν Δεξιὰ ὅτι ἀρκετὰ ἔβλαψε τὸ μεγάλο αὐτὸ ἐθνικὸ θέμα στένοντος ἐκεῖ κάτω στὴν ἐποχὴ τῆς παντοδυναμίας τῆς ἀνθρώπου μυστακοφόρου, ἀλλὰ ποιντικοῦ.

Ὅσοδήποτε πικρὸ ποτῆρι κι' ἐν χάρισι σπένδῃ Δημοκρατικὸ κόσμο μὲ τὴν ἀποστασία τῆς, ἄς μὴ ἐσχάθῃ τὸν προέχοντα ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἄς περιόσῃ τὴν τιμὴ τῆς, τουλάχιστον στὰ ἐθνικὰ ζητήματα.

Εἶναι καθήκον τῆς ἐπιβλημένης, στὸν Μακάριο νὰ ἀποδόσῃ δίκαιον, καὶ νὰ στασιασθῇ τὴν ὑποπτον δρᾶσι τὴν ἀνθρώπου, περὶ τοῦ ὁποίου κάπτονται, αἱ ἐφημερίδες τῆς Δεξιᾶς.

ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥΣ...

Τοῦ σουβερνάτη μας κ. ΤΑΞΗ Κ.

Κάποιος ἀπὸ τὸς ἐνομο, καὶ εἰς τὴν γῆνι, ἔργον νὰ δροσίζῃ τῆς καρδίης μας. Ἐνας βραχνῆς καταβλητικὸς φωνῆς, καὶ μιὰ ἡμέρα μεγάλη σὲ λίγο ἀνατέλλει... Τὰ τελευταία σκοτάδια ἀρχίζουν νὰ τραβιθνοῦναι βιαστικὰ στὸ κάλεσμα μιᾶς καινούργιας καὶ Μεγάλης Ἡμέρας.

Ὁ θόδος τῆς Ἑλλάδας μας σὲ λίγο θὰ χαμογελά εὐφραχισμένως ἀναπολινοῦναι... Ἀνοίξει καὶ τότε, ἄρχισε καὶ γαϊδάρη, σκέρπης τὰ κάλλι τῆς μ' ἀπαχαρῆ καὶ χαμογελοῦσε ἠθονικὰ, ὅπως ἀκούει νὰ τριβόλοδον ἔρποντιρικά οἱ σπᾶροι στὸ χῆμα, χῆνοντες τὸ σπᾶρμα τοῦς μῆσα στὸν μεγαλύτερο μητρικὸ κόλλο, ποὺ λέγεται Γῆ...

Αἰσιοδοξία παντοῦ. Ὁ ἄγρον ποὺ εἶπὶ τόσα χρόνια ἐκουοφερετο, ἔξισπασε, ὕψοθηκε ἡ Σμῆλια. Ἡ Ἀλετερία ἡ πανθρία ἀπὸ τότε, ἄρχισε νὰ σπρωβίλλεται στὸν πρῆλᾶ γορὸ τῆς, ἔσπῃκόνοντες κι ἀναστίνοντες καρδίης ποὺ τὴν ἀποκρίσσαν.

Ἡ ζοὴ ἀπέκτησε Νόημα, Πίστη κι' Ἐλπίδα. Οἱ ραγιόδες ἔξισπασαν. Καὶ τὸ ἐξπνῆμα τοῦς, ἦταν θετικὸ, τροχαικτικὸ, βίαιον. Συντρίμια τὸ κέρμα τοῦς, κατεστραφῆ, πανικὸς. Καὶ παντοῦ Νίκη Νίκη στὴν Τρικλοπλάτᾳ,

Δερβενάκια, Ἀράχθα, Χῆνη, τῆς Γραβιάς, ὀλοκαύτωμα τὸ Μεσολόγγι, θυσία ἡ Νάουσα, Τίτανες οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς, ἠμίθει οἱ ναριανοὶ καὶ οἱ Χίοι, πολεμᾶροι οἱ Σουλιῶτες... Γνήσιοι ἀπόγονοι, ἐκλεκτοὶ καὶ βνήμηλῆς ράτσας, ποὺ στὸς κοινὸς κινδύνους ἐνομόνοι ἀποτελοῦν θάματα ἠγῆλᾳ, σχεδὸν ἀκατόρθωτα, σὺν τοῦς Ἀρχαίους Σπαρτιάταις καὶ Ἀθηναίους, ποὺ ἀβῆνοι ἔχθροι, στὴν δυσκολώτερη καμπὴ τῆς ἐκάρσεως τῶν πόλεων τῶν, ἐπιτέλεσαν τὸ καθῆκον τῶν. ἄσχετος ἂν φωνῆκαν κι' οἱ Ἐργιάται, ποὺ συστῆχας καὶ σήμερα ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν.

Ὅμως ἡ φυλὴ μας θριαμβεῖ. Συνεχίζει τὴν πορεία τῆς πάντα μπροστὰ, μὲ τὴν ἐκλεκτὸ διαθετεῖ. Κι' ἀπόθεμα ὑπάρχει ἄφθονον. Λίγες ὁρῆς μόνον ἀπὸ τὸν ἀμῆ μῆσμον, τὰ θαυμάσια σῶματα, τὰ εὐθονητῆ, τὰ ἐχειλιζόντα ὄνεια τὰ ἠλιοκαθῆ, τὸ χαρακτηριστικώτερον γνώριμον τῆς φυλῆς μας, νὰ παρελάνουν μπροστὰ μας, ἐνὸ ἄλλου φωτιστέρωνον ἠρώων θὰ φανῆζον στὰ μέτωπά τοῦς καὶ τὸ ρυθμικὸ βᾶσιμα τοῦς, μὲ τὸν βρόνον

τοῦ, θὰ ἐξπνᾶ ἔλους τοῦς νεκροῦς τῶν ἀπείρων πολέμων μας, δίνοντες τοῦς τὴν ἐκκαίρια ἀπὸ γῆλᾳ, διὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ νὰ σπῶνον τὰ βῆματᾳ τοῦς καὶ νὰ δούν, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ Μαγικὴ αὐτὴ Χώρα, ἡ Αἰθῆνα, ἡ Ἀκατᾳλιντῆ, ἡ Μεγάλη, ὑπάρχει καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν πορεία τῆς, πρὸς Δόξαν αἰωνίαν.

Σ' αὐτοῦ τοῦς νεκροῦς τοῦ 21, καὶ σ' ὄλους τοῦς ἄλλους νεκροῦς τῶν παλαιότερων καὶ νεοτέρων χρόνων, ἄς στραφῆ ἡ σκέψις μας, καὶ ἡ ὑπάρχουσα σ' ὄλους μας, μυστικὴ φωνὴ τῆς Ἑλληνικῆς συνειδήσεως, ἄς πῆ δὸδ λόγια, καὶ εἰς μνήμη ἡ σὺν προσευχῇ.

Ἦρως καὶ Γενάρης τῆς λευτεριάς μας. Ἐμεῖς ποὺ εἴμαστε παῖδιᾳ σας, σὰρῆ ἐκ τῆς σαρκὸς σας, σὰς ἐγνομονοῦμε διὰ τὸ θεῖο ὄδρο τῆς λευτεριάς ποὺ μῆς χερσῆται. Μᾶς διδάξατε, ὅτι ἡ ζοὴ ἀξίζει, ὅταν μορεῖ κανεῖν νὰ τὴν θυσιάξῃ στὰ μέγαλα ἰδανικὰ τὸ ἀνθρώπου, ποὺ εἶναι ἡ Ἀλετερία, ἡ Δικαιοσύνη, ἡ Δημοκρατία, ἡ Τιμὴ. Σὰς ὑποσῶθῃμα ὅτι τὸ βαρὺ αὐτὸ ἔργο ποὺ μῆς ἐπιστάσατε, τὴν συνέχισι δῆλ. τοῦ ἔργου σας, θὰ τὸ

φέρουμε εἰς πέρας, ὅχι μόνον ἐπὶ τὸ παῖδιον τῆς τιμῆς μὲ τὰ δαλᾳ στὸ χέρι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον πεδῖον. Καὶ νὰ γίνουμε οἱ δημιουργοὶ μιᾶς καινούργιας εἰρηνικῆς ἐπανάστασις, ἐνὸς καλλιτέτοιο ἀκαταίτητου γιὰ μῖο ἐνδοχρησμένη ζοὴ τῶν ἀπογόνων σας καὶ ἀπογόνων μας, μακριὰ ἀπὸ τὸ καθημερινὸ ἄγχος, ἐνὸς ἀββαίου μέλλοντος, μὲ τὴν ἀμύκλειο σπᾶθῃ, τὸν ἀγῆστον σὲ σας, Ἀτομικὸν πολέμου.

Ἀλονία σας ἡ μνήμη.

ΤΑΚΗΣ Κ.

Ὁ λαὸς εἶναι σήμερον ἀποφασισμένως νὰ παλαίσῃ μὲ θυσίαν ἀκόμη καὶ τῆς ζωῆς του διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐλευθεριῶν του.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ % ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Μὲ λύπη μας ὁμολογοῦμε ὅτι ἐπανερχόμεθα στὸ ζήτημα τῶν σκουπιδιῶν τοῦ Δήμου. Ἀλλὰ μιὰ καὶ ὅσαμὲ τὸς ἐξυτοῦς μας ἀπὸ τὸς ἀπαιτήτους γιὰ μῖο ἐνδοχρησμένη ζοὴ τῶν ἀπογόνων σας καὶ ἀπογόνων μας, μακριὰ ἀπὸ τὸ καθημερινὸ ἄγχος, ἐνὸς ἀββαίου μέλλοντος, μὲ τὴν ἀμύκλειο σπᾶθῃ, τὸν ἀγῆστον σὲ σας, Ἀτομικὸν πολέμου.

Τὸ καλοκαίρι ἔρχεται καὶ τὰ θλιβερὰ θέματα τοῦ σκουπιδοῦ τῶν σκουπιδιῶν στὸν τοριστικώτερον μέρος τῆς Βεροίας, στὸ φάσμα Ἀλιόκμωνος θὰ συνεχισθῇ μὲ τὴν θλιβερὴ παρουσία τοῦ ἀσχηματῆ τοῦ ὁπῆρο τοπίου. Κι' ἂν τὸ μᾶτι δὲν ἴσως στὸ σμῆμα αὐτὸ, ἡ μῆτι θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ φάσουμε, νὰ δοῦμε τὴν αἰτία τῆς μῆσας, ποὺ ἐπιπλάνεται καὶ γεμίζει μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ἀέρα τῶν ὄρωπτο αὐτῶν χᾶρο.

Τὰ εἴχαμε πῆ καὶ πέρουσι. Τὰ λέμε καὶ φέτος. Ἐλπίζουμε ὅμως νὰ μῆν ἀνοχαστοῦμε νὰ τὰ πομε καὶ τοῦ χρόνου, ἂν καὶ πολλὸ τὸ φοβῆμασθε.

Τὸ φοβῆμασθε δὲ, διότι κέρπου προσηκτικὸ δόχησι τὸν κ. Δημάρχο στὰ σφαγῆτα ὅσο διαπιστώσῃ μόνον ὅτι οἱ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΡΟΜΟ οἱ περιλαοὶ δημοδογῶσαν κηρίαία μὲ πασᾳλλους καὶ συμταπολέματα, ἐθιμῶντα παραμονῆς ἐνανταστάσεως καὶ κακοτυγᾳμῆνα δόχησιμῶν τοῦ κ. Δημάρχου, τὰ ὀδοφῶματα παραμῆνον... καὶ τοῖς αἰδῆ εἰς πότι.

Καὶ ἴδων ὁ κ. Δημάρχος ἀγανακτῆσαι διὰ τὴν ἀδούρησιαν καὶ τὸ δίκαιον τῶν κτηματιῶν, καὶ ἐν τῇ ἀγανακτῆσει τοῦ ὕπεροχθῆ τὴν ροθῆσι τοῦ ζητηματικὸ ἐντὸς 3-4 ἡμερῶν.

Χρόνος ἀνδῆ περισσότερο παρῆλθεν καὶ εἰς δόδᾳ τὸν ὀδοφῶσαν τοῦ κ. Δημάρχου, τὰ ὀδοφῶματα παραμῆνον... καὶ τοῖς αἰδῆ εἰς πότι. Καὶ μὲ περὶ Δημάρχου ἄς μῆς ἐπιτραπῆ νὰ ἀναφῶρε μῆσ παρᾳτῶνα κατοίκων Βεροίων, ἑισκοπῆτων κτηματιῶν εἰς τὴν θεῖον Βᾳτα. Ὅσοι δικαιοῦς παραμῆνον... ὅτι ἐσφαρῆσθῆ ἡ μοναδικὴ πηγὴ (τοῦλοῦμα) ἀπὸ ἔπου ἀροφῆζονταν τὸ καλοκαίρι. Μὲ συνέπεια 60 τουλάχιστον ἀγῆται εἶναι